

Sygn. akt IV CNP 43/09

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi wnioskodawcy M.J.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w B.
z dnia 20 kwietnia 2007 r., sygn. akt [...],
z wniosku M.J. i T.J.
przy uczestnictwie D.J., R.J. i Z.J.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 czerwca 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2007 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił apelację wnioskodawcy M.J. od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 30 stycznia 2007 r., którym Sąd zniósł współwłasność położonej w S., zabudowanej budynkiem użytkowym nieruchomości oznaczonej numerem geodezyjnym 433/3 o powierzchni 424 m².

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wnioskodawca zarzucił naruszenie prawa procesowego, tj. art. 227 w zw. z art. 217 § 1 i 2, art. 328 § 2 oraz 233 § 1 w zw. z art. 382 k.p.c. Wskazał, że poniósł szkodę, na którą składają się kwoty: 1) 40 000 zł z tytułu wartości nieruchomości o powierzchni 78 m² (różnica metrażu z wersji podziału proponowanej przez skarżącego, a ostatecznie uwzględnionej przez Sąd); 2) 684,60 zł z tytułu zasądzonej od skarżącego na rzecz uczestników postępowania dopłaty; 3) 7 198,64 zł z tytułu obciążenia skarżącego nakładami na przedmiotową działkę. Dodał, że od zaskarżonego postanowienia nie wnoszona była skarga kasacyjna z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia, nie złożono również skargi o wznowienie postępowania z uwagi na niewystąpienie wymaganych przesłanek i w związku z tym wzruszenie zaskarżonego postanowienia nie było i nie jest możliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ.). Przesłanka uprawdopodobnienia szkody, przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., zostaje spełniona, jeżeli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, *Biul.SN 2006, nr 6, s. 8*, postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06). Skarżący tego obowiązku nie spełnił.

Niezależnie od tego skarga nie spełnia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.) polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Niezbędne jest przedstawienie analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, nie publ.). W konsekwencji wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. nie jest spełnione, jeżeli jak to jest w niniejszej skardze, pozwany ogranicza się do stwierdzenia, że od zaskarżonego postanowienia nie wnoszona była skarga kasacyjna z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia, ani nie

wszczynane było wznowienie postępowania z uwagi na nie wystąpienie wymaganych przesłanek.

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym, m.in., skargę nie spełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.